

РЕШЕНИЕ

№1964

18.11.2019г.

гр.Бургас,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - гр.Бургас
състав

XIII-ти

На седми ноември
година

две хиляди и деветнадесета

В публично заседание в следния състав:

Председател: Румен Йосифов

Членове: 1. Павлина

Стойчева

2. Веселин Белев

Секретаря: Вяра Стоянова

Прокурор: Христо Колев

Като разгледа докладваното от съдия Румен Йосифов,
административно дело № 1644 по описа за 2019 година, за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по глава X, раздел III от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Бургас, против чл.42 в частта относно „събиране и транспортиране...“; чл.45 в частта относно „събиране и транспортиране...“; чл.58; чл.59, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5; чл.76 и чл.77 от Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Созопол (НУОТОС). Прави се искане за отмяна на атакуваните правни норми като незаконосъобразни и като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен. В съдебно заседание Окръжна прокуратура - Бургас, чрез прокурор Христо Колев поддържа протеста на основанията, изложени в него. Пледира при уважаване на протеста да бъдат присъдени направените разноски.

В изпълнение на чл.188 във връзка с чл.181, ал.1 и ал.2 от АПК съдът е съобщил оспорването чрез обявление, обнародвано в ДВ бр.63/19.08.2019г (л.200). Копие от това обявление е поставено и на определеното за това място в съда и е публикувано на интернет-страницата на ВАС (л.199). С протоколно определение от 07.11.2019г. (л.287) съдът конституира „Рейсър ауто“ЕООД, ЕИК-201327590 като страна в процеса, която се присъединява относно оспорването на чл.45 в частта относно „събиране и транспортиране.“ и чл.77 от НУОТОС. Оспорващата страна „Рейсър ауто“ЕООД, ЕИК-201327590 е със седалище и адрес на управление гр.София 1849, р-н Кремиковци, ж.к.Кремиковци, бл.29, ет.1, ап.3, и се представлява в процеса от надлежно упълномощения адвокат Ю.Д. от САК. С жалбата се прави искане за прогласяване на нищожност или за отмяната на атакуваните правни норми като

незаконосъобразни, като постановени в противоречие с материалноправни разпоредби от по-висока степен – чл.35, ал.2, ал.3 и ал.5 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО). Твърди се, че разрешително се изисква само за дейностите по чл.35, ал.1 от ЗУО, между които събирането и транспортирането на отпадъци не попадат. За тях режимът е регистрационен, а не както е предвидено в оспорената наредба – след издаване на разрешение или лиценз. В жалбата е направено искане на присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание, оспорващото дружество – редовно уведомено, не изпраща представител. Постъпила е молба-становище (писмена защита) (л.219) с вх.№ 10158/03.10.2019г. от „Рейсър ауто“ЕООД, чрез пълномощника адв.Д., в която са доразвити релевираните с жалбата възражения. Към молбата е приложен редовно подписан договор за правна помощ. Представена е и съдебна практика.

Ответникът – Общински съвет (ОбС) - Созопол, представя преписката по приемането на наредбата. В съдебно заседание се представлява от адв.Д.Д. ***, който оспорва протеста.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Административен съд - Бургас в настоящия си състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност са изрично посочени разпоредби от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Созопол.

В чл.186 от АПК са определени субектите, които имат право да оспорват подзаконови нормативни актове – това са както гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения, така и прокурора, който може да подаде протест срещу акта. Прокурорът може винаги да подава протест, тъй като по презумпция всеки незаконен нормативен акт нарушава обществения интерес. Правният интерес от обжалване на административните актове се обуславя от непосредственото неблагоприятно въздействие в правната сфера на лицата, по отношение на които актовете имат действие. „Рейсър ауто“ЕООД има издадено решение № 26-00-11966/07.12.2012г. от директора на РИОСВ-София (л.212), с което е регистрирано като лице, извършващо дейност по транспортиране (събиране и транспортиране) на излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС) на територията на цялата страна. Следователно атакуваните чл.45 и чл.77 от НУОТОС го засягат пряко в търговската му дейност и е налице правен интерес от оспорването.

Както сезирацията съда протест, така и подадената от „Рейсър ауто“ЕООД жалба отговарят на изискванията за форма и съдържание, съобразно чл.150, ал.1, вр. чл.196 от АПК, поради което са процесуално допустими. Относно основателността на същите, съдът ще изложи мотиви при разглеждане на спора

по същество.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

НУОТОС (л.9 и http://os-sozopol.org/?x=more&article=normativna_uredba&id=130), приета с решение №294 по протокол № 11/27.05.2016г. на ОбС-Созопол е действащ нормативен акт. Наредбата е приета по силата на законова делегация, като Законът за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) предоставя правомощия на общинския съвет да приема правилници, наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение. В случая наредбата определя рамката за правно регулиране на обществените отношения, свързани с екологосъобразното управление на отпадъците на територията на общината. Процесната наредба и в частност оспорените разпоредби, има характер на подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като същата се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Община Созопол, решава самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност. По силата на чл.76, ал.3 от АПК, във връзка с чл.8 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и чл.21, ал.2 от ЗМСМА и в изпълнение на предоставените му правомощия, той е овластен да издава нормативни административни актове, уреждащи въпроси от местно значение, сред които и наредби. Предвид изложеното съдът намира, че оспорените разпоредби от процесната наредба са издадени от компетентен орган – ОбС-Созопол. Спазена е изискуемата от закона специална форма.

Производството по приемането на наредбата е било инициентирано от кмета на общината с докладна записка, която е с изх.№7-08-00-48/16.05.2016г. и вх.№490/17.05.2016г. (л.54) С последната било отправено предложение до ОбС-Созопол да приеме НУОТОС, с която ще се определят условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци на територията на общината. В докладната записка са посочени очакваните резултати, като е посочено, че с приемането ѝ не предвижда финансови за общината, различни от установените такива със ЗУО. Към докладната записка е приложен проект на наредбата (л.56).

Доказателство за изпълнението на процедурата по чл.26, ал.2 от ЗНА в приложимата му редакция към момента на приемане на наредбата – данни за публикуване на 12.05.2016г. интернет-страницата на ОбС-Созопол на проекта за наредбата е представено на л.98 от делото. Видно от Констативен акт от 27.05.2016г, подписан от заместник – кмета на общината, в законоустановения 14-дневен срок (до 17,15 часа на 26.05.2016г.) не са постъпили предложения, жалби, възражения и др. по проекта.

Докладната записка на кмета на Община Созопол е разгледана на заседание на Комисията по законност, обществен ред, сигурност, граждански права, молби и жалби при ОбС-Созопол на 25.05.2016г., като видно от

представеното по делото становище комисията е направила предложение общинският съвет да вземе решение по представената докладната записка на кмета на общината (л.101). Проектът на наредбата е разгледан и обсъден на заседание на общинския съвет, проведено на 27.07.2014г. и НУОТОС е приета на основание чл.21, ал.2 от ЗМСМА и чл.22, ал.1 от ЗУО, с 12 гласа „за“ от 17 присъствали на заседанието общински съветници (л.118). Наредбата е приета с решение № 294, обективизирано в протокол № 11/27.05.2016г. (л.187).

Съгласно § 1 от ЗР на НУОТОС, същата е приета на основание чл.22, ал.1 от ЗУО и чл.21, ал.2 и чл.22, ал.4 от ЗМСМА. Нормата на чл.22, ал.1 от ЗУО в редакцията към приемане на НУОТОС, обн. ДВ, бр.14/20.02.2015г., делегира правомощия на общинските съвети да приема наредби, с които да определят условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на своя територия, разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси.

Предвид множеството оспорвани разпоредби, съдът ще изложи мотиви за всяка от тях поотделно, както следва:

Относно чл.42 в частта „събиране и транспортиране“ от НУОТОС

Посочената разпоредба гласи, че дейностите по събиране и транспортиране, съхраняване, разкомплектоване (предварително третиране) на ИУМПС и по оползотворяване и/или обезвреждане на образуваните отпадъци от МПС се извършват от лица, притежаващи документ по чл. 35 от ЗУО, или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда.

В последното по делото съдебно заседание процесуалният представител на ответника заявява, че не са налице основания за отмяна.

Според Прокуратура, оспорената ѝ част противоречи на чл.35, ал.2, т.2 от ЗУО. Съгласно чл.35, ал.1 от ЗУО, за извършване на дейностите по третиране на отпадъци се изисква разрешение, издадено по реда на глава пета, раздел първи или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел втори от ЗООС.

В чл.35, ал.2 от ЗУО са посочени случаите, в които не се изисква разрешение, както и съответните изключения, а именно:

1. събиране и предварително съхраняване на отпадъци на мястото на образуване, включително на отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ);

2. събиране и транспортиране на отпадъци по смисъла на § 1, т. 41 и 43 от допълнителните разпоредби;

3. дейности по оползотворяване на неопасни отпадъци, обозначени с кодове R3, с изключение на газификация и пиролиза, когато компонентите, образувани от дейността, се използват като химикали, R5, R11, R12 и R13 по смисъла на приложение № 2 към § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби, с

изключение на ОЧЦМ, отпадъци от метални опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС) и дейности по разглобяване на употребявани автомобилни компоненти или на цели автомобили с цел получаване на части, детайли и вещества с последващото им съхранение и/или продажба;

4.дейности по обезвреждане на собствени неопасни отпадъци на мястото на образуването им, обозначени с код D2, D3, D8, D9, D13 и D14 по смисъла на приложение № 1 към § 1, т.11 от допълнителните разпоредби;

5.дейност, обозначена с код R1 по смисъла на приложение № 2 към § 1, т.13 от допълнителните разпоредби, отнасяща се до изгаряне с оползотворяване на получената енергия в специализирани за целта съоръжения на неопасни отпадъци, по определението за "биомаса" по смисъла на § 1, т.1 от допълнителните разпоредби;

6.дейности по обратно приемане на територията на търговски обекти на масово разпространени отпадъци от опаковки, за които има организирана депозитна или друга система за многократна употреба, батерии и акумулатори, електрическо и електронно оборудване (ЕЕО) и гуми;

7.дейност по предварително обработване, обозначена с код R12 по смисъла на приложение № 2 към § 1, т.13 от допълнителните разпоредби, на собствени неопасни отпадъци от опаковки на мястото на образуването им, включително на територията на търговски обекти;

8.дейности по разделно събиране на отпадъци, които не се извършват по занятие, като събиране на лекарства с изтекъл срок на годност от аптеките или кампании на общините за събиране на отпадъци в училищата;

9.дейности като търговец и/или брокер на отпадъци, когато същите не включват дейности с отпадъци на определена площадка.

Съобразно чл.35, ал.3 от ЗУО, за извършване на дейностите по ал.2, т.2-5 се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел втори. В чл.35, ал.5 от с.з. е постановено, че регистрационният документ за дейности по ал.2, т.2 се издава самостоятелно от останалите разрешителни и регистрационни документи.

Следва да се посочи също, че в ДР на ЗУО са дадени дефиниции на използваните в закона понятия и термини. Съгласно § 1, т.17 от ДР на ЗУО, „отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи. Според § 1, т.41 от ДР на ЗУО, „събиране“ е натрупване на отпадъци, включително предварително сортиране и предварително съхраняване на отпадъци с цел транспортирането им до съоръжение за третиране на отпадъци. Съобразно § 1, т.43 от ДР на ЗУО, „транспортиране“ е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност. В § 1, т.44 е указано и какво представлява „третиране на отпадъците“, а именно: това са дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяване или обезвреждане.

Предвид цитираната нормативна уредба се налага извода, че с атакувания текст на чл.42 от НУОТОС е прието извършването на всички дейности само от лица, притежаващи съответното разрешително. Всяка една от изброените в чл.42 дейности е посочена индивидуално, като в нея не се съдържат признаци на кумулативност при изброяването. Разпоредбата се отнася до дейностите по събиране, транспортиране, съхранение и разкомплектоване (предварително третиране) на ИУМПС и по оползотворяване и/или обезвреждане на образуваните отпадъци от МПС. Според § 1, т.15 от ДР на НУОТОС „отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи. Съобразно § 1, т.7 от ДР на НУОТОС „излязло от употреба МПС“ (ИУМПС) е отпадък по смисъла на § 1, т.17 от допълнителните разпоредби на ЗУО, отговарящ на едно или повече от следните условия: а) моторно превозно средство с прекратена регистрация, за което има изрично писмено уведомление от лицензиран застраховател, съгласно чл. 18а, ал. 2, т. 1 от Наредба № I-45 от 2000 г.; б) моторно превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. или съгласно чл. 38 от Наредба № Н-32 от 2011 г. за повече от две години от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; в) изоставено регистрирано МПС.

Предвид установеното съдът намира, че оспорения текст от НУОТОС, в частта относно въведено изискване лицата да притежава документ по чл.35 от ЗУО, или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда за дейностите по събиране и транспортиране на УИМПС е в противоречие със ЗУО и това е така, тъй като ОбС-Созопол в противоречие със ЗУО и ЗООС, е въвел изискване за притежание на разрешително (лиценз) за дейности, които съгласно закона подлежат само на регистрация. Такива дейности безспорно са събирането и транспортирането на отпадъци по смисъла на §1, т.41 и т.43 от ДР на ЗУО – чл.35, ал.2, т.2. В частта относно дейностите по събиране и транспортиране изискваща притежание на разрешително, нормата на чл.42 от НУОТОС ограничава правата на лица като жалбоподателя и противоречи на нормативен акт от по-висока степен, което води до нейната незаконосъобразност. Както се установи, разрешително се изисква само за дейностите по чл.35, ал.1 от ЗУО, между които не попадат събирането и транспортирането на отпадъци. Чл.35, ал.5 от ЗУО изрично посочва, че регистрационният документ за дейностите по чл.35, ал.2, т.2 от ЗУО (събиране и транспортиране) се издава винаги отделно от останалите разрешителни и регистрационни документи. За тези дейности режимът е регистрационен, а не както е предвидено в оспорената разпоредба, тези дейности да се извършват само от лица, притежаващи разрешение (лицензия).

По изложените мотиви съдът намира за основателно оспорването, проведено от Прокуратурата, поради което нормата на чл.42 от НУОТОС в частта "събиране и транспортиране" следва да се отмени.

Относно чл.45 в частта „събиране и транспортиране“ от НУОТОС

Разпоредбата на чл.45 от НУОТОС предвижда, че действията по принудително преместване се извършват от икономически оператори, с които общината има сключен договор и притежаващи разрешително по чл.35 от ЗУО за извършване на дейности по събиране, транспортиране, временно съхраняване и разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика.

В последното по делото съдебно заседание процесуалният представител на ответника заявява, че не са налице основания за отмяна.

Протестът на Прокуратурата е срещу "чл.45 в частта относно "събиране и транспортиране...". Съдът намира, че изписването на съюза "и", който не се съдържа в текста на правната норма, не оказва влияние върху предмета на оспорването, като правилното изписване на атакуваната част от тази правна норма е "събиране, транспортиране...".

Както в жалбата (молба по чл.189, ал.2 от АПК), така и в представената молба-становище (л.219), „Рейсър ауто“ЕООД оспорва, също като Прокуратурата, чл.45 от НУОТОС в тази му част като незаконосъобразна. Твърди, че е налице противоречие с чл.35, ал.2. т.2 ал. 3 и ал. 5 от ЗУО и това води до ограничаване правата на дружеството да транспортира и събира отпадъци от територията на ответната община, дори и да притежават издадени регистрационни документи за това, валидни за територията на цялата страна. Това е така, тъй като ОбС-Созопол, в противоречие със ЗУО и ЗОАРКСД, е въвел изискване за притежание на разрешително (лиценз) за дейности, които съгласно закона подлежат само на регистрация. В резултат на това лицата като жалбоподателя, които притежават регистрационен документ ще бъдат в невъзможност да се снабдят с такова разрешително (лиценз), доколкото органите, които ги издават, нямат правото да ги издадат, предвид забраната за това, въведена с чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО.

Понятието „оператор“, въведено в атакуваната правна разпоредба, е дефинирано в §1, т.13 от ДР на НУОТОС - това е всяко физическо или юридическо лице, по отношение на което е налице една от следните характеристики: 1. експлоатира определено собствено предприятие, съоръжение и/или инсталация; 2. контролира експлоатацията на определено предприятие, съоръжение и/или инсталация; 3. разпорежда се и взема решения относно настоящото или бъдещото функциониране на предприятието, съоръжението и/или инсталацията. В този смисъл, дружеството-жалбоподател може да се третира като оператор по смисъла на посочената дефиниция.

Съдът намира, че в тази част протеста на Прокуратурата, респективно жалбата на „Рейсър ауто“ЕООД са основателни по мотиви, аналогични на изложените относно оспорването на чл.42 от НУОТОС за същите действия, поради което и тук като незаконосъобразен текстът "събиране, транспортиране" следва да бъде отменен.

Относно чл.58 от НУОТОС

Съгласно чл.58 от НУОТОС кметът на Община Созопол или

оправомощено длъжностно лице одобрява плановете за управление на строителни отпадъци в случаите, когато се отнасят за обекти, за които не се изисква одобрен инвестиционен проект и обектът ще се реализира на територията на Община Созопол.

В протеста се сочи, че преценката за законосъобразност на тази правна норма се извършва чрез съпоставянето ѝ с нормата на чл.11, ал.4 от ЗУО, във връзка с чл.156б от ЗУТ. В този смисъл НУОТОС недопустимо се отличава от законодателното разрешение чрез отричане на правото на избор, предоставено със закона. На практика според Прокуратурата се създава липса на категоричност относно лицата, които могат да управляват плана за управление на строителните отпадъци (ПУСО).

Ответникът твърди чрез процесуалния си представител в последното съдебно заседание, че това оплакване е неоснователно, като посочва, че предвидената в чл.85 от НУОТОС компетентност е на база тази предвидена в чл.11, ал.4 от ЗУО. Допълнително се въвежда твърдение, че непосочването в оспорената норма на възможността главния архитект на общината също да одобрява ПУСО не е основание за отмяна, защото тази му компетентност е предвидена от законодателя в нормата на чл.156б, ал.7 от ЗУТ – по искане на възложителя плановете по ал.1 могат да бъдат одобрени от главния архитект на общината заедно с инвестиционния проект и вписани в разрешението за строеж. Те губят действието си при условията на ал.6 (Одобрените планове по ал.1 губят правно действие, в случай че в 6-месечен срок от датата на одобряването им строителството не е започнало, както и когато разрешението за строеж е загубило правно действие)

Нормата на чл.156б от ЗУТ изисква плановете за управление на строителни отпадъци, когато не са одобрени по реда на чл.156б, ал. 6 от ЗУТ, се одобряват от кмета на общината или оправомощено от него длъжностно лице по искане на възложителя на строежа след влизането в сила на разрешението за строеж и преди откриването на строителната площадка и/или преди започването на дейностите по изграждане или премахване на обект по ал. 1.

Съдът намира оспорването на чл.58 от НУОТОС за неоснователно. Видно е, че същата преповтаря компетентността, отразена в чл.11, ал.4 от ЗУО. След като правото на избор на възложителя е нормативно закрепено в чл.156б, ал.7 от ЗУТ, то това му право не може да бъде отнето с норма на наредбата.

Оспорването на тази му част следва да бъде отхвърлено.

Относно чл.59, т.1; т.2; т.3; т.4 и т.5 от НУОТОС

Оспорената норма има следното съдържание:

Чл. 59. Изискванията за изготвяне на план за управление на строителните отпадъци не се прилагат по отношение на:

- 1. премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 100 кв.м;*
- 2. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв.м;*
- 3. промяна предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 500 кв.м;*
- 4. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 300 кв.м;*
- 5. премахване на негодни за ползване или застрашаващи безопасността строежи, когато е наредено по специалност от компетентен орган.*

В протеста се сочи, че чл.59, т.1-5 от НУОТОС е съответствала по

съдържание на чл.11, ал.2 от ЗУО, в редакция ДВ бр.53/13.07.2012г, в сила от 13.07.2012г. Към настоящият момент чл.11, ал.2 от ЗУО е отменен с ЗИД на ЗУО, ДВ бр.105/30.12.2016г.

Процесуалният представител на ОбС-Созопол е заявил, че действително посочената норма от ЗУО е отменена и това не е съобразено в действащата НУОТОС.

Както е посочено и в протеста, тази материя вече е регламентирана в Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали (приета с ПМС №267/05.12.2017г.; обн. ДВ бр.98/08.12.2017г.) Съгласно чл.15, ал.1 от тази наредба, ПУСО не се разработва и не се прилагат изискванията на тази глава (Глава втора. Управление на строителните отпадъци при извършване на строителни и монтажни работи и премахване на строежи) при: 1. премахване на сгради с разгъната застроена площ (РЗП), по-малка от 300 кв. м; 2. премахване на сгради с паянтова конструкция; 3. реконструкция и основен ремонт на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м; 4. промяна на предназначението на строежи с РЗП, по-малка от 700 кв. м; 5. строеж на сгради с РЗП, по-малка от 700 кв. м.

В този смисъл релевираното оплакване е основателно и нормата на чл.58 от НУОТОС, в частта за т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 следва да се отмени.

Относно чл.76 от НУОТОС

Атакуваната разпоредба е разположена в глава 10, раздел II от НУОТОС, като има следното съдържание:

Административни нарушения и наказания

Чл. 76.(1) За нарушаване разпоредбите на настоящата Наредба физическите лица, се наказват с глоби, както следва:

1. За нарушения по чл. 6, ал. 2, чл. 7 и чл. 8 - от 50 лв. до 500 лв.

2. За нарушения по чл. 63 - от 200 лв. до 1000 лв.

3. За други нарушения на настоящата наредба – от 50 лв. до 500 лв.

(2) При повторно нарушение на физическото лице се налага глоба в двоен размер.

(3) Наказанията по ал. 1 се налагат, ако за нарушенията не се предвижда по-тежко наказание по други нормативни актове.

Прокуратурата посочва, че разглежданата НУОТОС е приета по делегация на основата на чл.22 от ЗУО, като същият не предвижда реализиране на административнонаказателна отговорност на физически и юридически лица. Тази материя се урежда от норми, съдържащи се в ЗУО, поради което тези отношения не следва да се уреждат в наредбата.

Процесуалният представител на ответника е изразил становище в последното по делото заседание, че след като има съответствие на наредбата по отношение на административнонаказателните разпоредби с тези, които са установени в ЗУО не е налице твърдяната от прокуратурата незаконосъобразност на оспорваните разпоредби.

Съдът намира оспорването за основателно.

Нормата на чл.22 от ЗУО в ал.1 делегира права на общинския съвет да приеме наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването,

оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на територията на общината, разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси. Според ал.2 на същата правна норма с наредбата по ал.1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11. Следователно, законодателя не е предвидил възможност с така приетата наредба да се реализира административно наказателна отговорност за физически и/или юридически лица.

Прокуратурата е поискала отмяната на оспорената норма като незаконосъобразна. Предвид факта, че ОбС-Созопол е излязъл извън делегираната му от закона компетентност, същият е приел правна норма извън неговата компетентност, което прави същата нищожна. Съдът, съобразно чл.168, ал.2 от АПК е длъжен да обяви нищожността на акта, дори да няма искане за това. Настоящият съдебен състав, като съобрази нормата на чл.168, ал.2 от АПК във връзка с чл.196 от АПК следва да обяви чл.76 от НУОТОС за нищожен.

Относно чл.77 от НУОТОС

Предмет на оспорване е разпоредбата на чл.77 от НУОТОС. Според ал.1 „За нарушаване на разпоредбите на настоящата наредба едноличните търговци или юридическите лица се наказват с имуществена санкция, както следва: 1. За нарушения по чл. 6, ал. 2, чл. 7 и чл. 8 - от 200лв. до 3000 лв. 2. За нарушения по чл. 63 - от 500 лв. до 5000 лв. 3. За други нарушения на настоящата наредба - от 200 лв. до 1000 лв. В алинея втора на тази норма е предвидено, че при повторно нарушение се налага санкция в двоен размер.

Прокуратурата иска нейната отмяна с мотиви, аналогични на тези за отмяната на чл.76 от същата наредба.

„Рейсър ауто“ЕООД иска обявяване на нищожност на обжалваната правна норма като издадена при липса на компетентност на общинския съвет.

Становището на процесуалния представител на ответника е аналогично на това относно оспорването на чл.76 от НУОТОС – неоснователно е.

Съгласно чл.76, ал.1 от АПК, нормативните актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи, а компетентността за това не може да се прехвърля. Според ал.3 общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Законодателя в нормата на чл.22 от ЗУО не е предвидил законова делегация във връзка с административнонаказателната отговорност, поради което нищожността на така приетата правна норма е обусловена от липсата на компетентност на нейния автор.

Съдът намира за основателно искането на „Рейсър ауто“ЕООД за обявяване на нищожност по мотиви, вече изложени в предходната част на решението във връзка с оспорването на чл.76 от НУОТОС.

При така изложените мотиви, съдът установи, че протестът на Прокуратурата е частично основателен относно чл.42 в частта "съхранение и транспортиране"; чл.48 в частта "съхранение, транспортиране"; чл.59, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5; чл.76 и чл.77 от НУОТОС и следва да бъде уважен. В частта относно чл.58 от НУОТОС протестът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че подадената от „Рейсър Ауто“ЕООД жалба е основателна и като такава същата следва да бъде уважена.

При този изход на спора и предвид заявените претенции от оспорващите Прокуратура и „Рейсър Ауто“ЕООД претенции за присъждане на разноски, съдът съобрази следното:

Относно разноските на Прокуратурата - представен е списък на разноските (л.191) за заплащане на сума в размер на 20 лева (л.192) за обявяване на оспорването в Държавен вестник. При частичното уважаване на оспорването, в полза на Окръжна прокуратура - Бургас следва да се присъди сума в размер на 10 лева за съдебно-деловодни разноски.

Относно разноските на „Рейсър Ауто“ЕООД, на основание чл.143, ал.3 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените в производството разноски по представен списък (л.222) в размер на 650 лева платено в брой адвокатско възнаграждение, съгласно договора за правна помощ имащ и характер на разписка (л.223 и л.224).

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Административен съд - Бургас, тринадесети състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожни чл.76 и чл.77 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Созопол, приета с решение №294 по протокол № 11/27.05.2016г. на Общински съвет - Созопол.

ОТМЕНЯ чл.42 в частта "съхранение и транспортиране"; чл.48 в частта "съхранение, транспортиране"; чл.59, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Созопол, приета с Решение №294 по Протокол № 11/27.05.2016г. на Общински съвет-Созопол.

ОТХВЪРЛЯ протеста на Окръжна прокуратура - Бургас в частта, с която се оспорва чл.58 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Созопол, приета с решение №294 по протокол № 11/27.05.2016г. на Общински съвет - Созопол.

ОСЪЖДА Община Созопол да заплати на Окръжна прокуратура - Бургас съдебно-деловодни разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА Община Созопол да заплати на „Рейсър ауто“ЕООД, ЕИК-201327590, съдебно-деловодни разноски в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва по касационен ред пред Върховен

административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

Решението да се разгласи по реда на чл.194 от АПК, след влизането му в сила.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

за поправка на очевидна фактическа грешка

№:2177

13.12.2019г.

гр.Бургас,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - гр.Бургас
състав

XIII-ти

На тринадесети декември
деветнадесета година

две хиляди и

В закрито заседание в следния състав:

Председател: Румен Йосифов
Членове: 1. Павлина Стойчева
2. Веселин Белев

Секретар: Сийка Хардалова

Прокурор:

като разгледа докладваното от Румен Йосифов
административно дело № 1644 по описа за 2019 година, за да се
произнесе взе пред вид следното:

Производството по реда на чл.175 от АПК и е образувано във връзка с подадена от ответната страна – Общински съвет (ОБС) - Созопол, молба за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното по настоящото дело решение № 1964, обявено на 18.11.2019г., изразяваща се в погрешно изписване в диспозитива на решението една от отменените разпоредби на Наредба за управление на отпадъците на територията на Община Созопол (НУОТОС) – вместо вярното „чл.45 в частта относно „събиране, транспортиране...“ е записано погрешно „чл.48 в частта "съхранение, транспортиране".

Оспорващата Окръжна прокуратура - Бургас не е изразила становище по исканата поправка в предоставения ѝ едноседмичен срок.

Съдът след като извърши преглед на цялото дело и съдържанието на съдебното решение установи, че действително в диспозитива му погрешно е постановил отмяна на чл.48 в посочената част, вместо чл.45.

Последното представлява очевидна фактическа грешка, която следва да бъде поправена от съда, като в диспозитива на съдебния акт следва да се чете: „чл.45 в частта относно „събиране, транспортиране...“, вместо погрешното „чл.48 в частта "съхранение, транспортиране".

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.175, ал.2 от АПК, Административен съд - Бургас, XIII-ти състав

РЕШИ:

ПОПРАВЯ допуснатата очевидна фактическа грешка в решение № 1964, обявено на 18.11.2019г. по настоящото дело, като на стр.11 от решението, девети и десети ред, в диспозитива, следва да се чете: „**чл.45 в частта относно „събиране, транспортиране..“**“, вместо погрешното „чл.48 в частта "съхранение, транспортиране".

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Настоящото решение е неразделна част от решение № 1964, обявено на 18.11.2019г. по настоящото дело, като следва да бъде отбелязано върху поправеното решение.

Решението да се разгласи по реда на чл.194 от АПК, след влизането му в сила.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.